

17de Møde.

Torsdag den 6. November Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Det 7de Medlem for Hjørring Amt har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

Johan Knudsen: I den sidste Rigsdagsamling blev der her i det høje Folketing omtalt et Andragende fra Dansk Fiskeriforening, som meget stærkt betonede Ønskeligheden, ja, Nødvendigheden af, at der blev oprettet et særligt Departement for Fiskerierhvervet. Den højtærede Landbrugsminister, der i sin Skrivelse af 10. Maj i Aar blankt havde afvist Andragendet, syntes nu at stille sig mere velvillig til Tanken, men dog forekom det mig, at hans Interesse for den ikke var tilstrækkelig varm, og jeg beder den højtærede Minister om at skænke denne Sag sin fulde Bevaagenhed. Med Rette har man i Andragendet fremhævet den store Betydning, det for Fiskeriet og dette Erhvervs Udøvere vil have, at der skabes en egen Organisation, for at de paa denne Maade kan faa den lettest mulige Adgang til en Regeringsinstitution, der sidder inde med den nødvendige Sagkundskab. Forholdet er for Øjeblikket saaledes, at Fiskernes Organisationer ikke er henviste til et enkelt Ministerium, men at de, naar de skal forhandle om foreliggende Spørgsmaal, maa gaa til en hel Række Ministerier foruden Landbrugsministeriet. Saaledes maa de forhandle med Trafikministeriet om Fisketransport og Fiskerihavne, med Justitsministeriet om Strandingslove og Bjærgelav, med Indenrigsministeriet om Ulykkesforsikring, med Finansministeriet om Bevillingsspørgsmaal og Afdrag paa Fiskerilaan, med Marineministeriet om Redningsvæsen og Fiskerifyr og med Handelsministeriet om Fiskehandelsforhold. Et Fiskeridepartement — ikke under Han-

delsministeriet, som der har været Tale om, men under Landbrugsministeriet —, som kunde behandle alle Fiskerispørgsmaal, vilde i høj Grad lette Organisationernes Virksomhed og fremme Forretningsgangen. I det hele taget tror jeg, at den høje Regering med Aarvaagenhed bør lytte efter Fiskernes Ønsker, thi dette særdeles vigtige Erhverv har for Øjeblikket strenge Kaar. De gyldne Tider fra Krigsperiodens første Aar er længst forbi, Afsætningsforholdene bliver vanskeligere og vanskeligere, Stillingen er kritisk. Og dertil kommer, at Priserne for Fiskeredskaber er steget til en Højde, som den højere Pris paa Fisk paa langt nær svarer til. Jeg skal nævne nogle af de Ting, Fiskerne nødvendigvis maa bruge, og sammenligne Varepriserne i 1914 og nu. Petroleum kostede i 1914 13 Øre pr. l, den koster nu 41 Øre, Stigning 310 pCt.; Motorolie før 36 Øre pr. kg, nu 140, Stigning 390 pCt.; Vaadtov før 80 Øre, nu 315, Stigning 393 pCt.; Tvist før 250 Øre, nu 10 Kr., Stigning 370 pCt.; Snurrevaad før 80 Kr., nu 325 Kr. for et Snurrevaad, der er 10 Favne kortere end et Snurrevaad af normal Længde, som nu vilde koste mellem 350 og 400 Kr. Og Prisen for Fisk, som kan afsættes paa Hjemmemarkedet, er neppe stort mere end gennemsnitlig 25 pCt. højere end før Krigen. Jeg ved godt, at Detailprisen er meget større, men den kommer kun undtagelsesvis Fiskerne til gode. Maaske vil de nye Andels-Fiskehandelsforretninger, som man er begyndt paa, noget regulere dette unormale Forhold. I denne Forbindelse maa jeg maaske nævne Banefragterne for Fisk. De er nu 4 Kr. 60 Øre pr. 100 kg sendt som Fragtgoods og 9 Kr. 20 Øre pr. 100 kg sendt som Ilgods, og selvfølgelig kan kun den sidstnævnte Forsendelsesmaade anvendes overfor en Vare som Fisk.

Spørgsmaalet om disse uheldige Forhold, baade Indkøbsprisen for Fiskeredskaber og Fiskegrejer og Fragtspørgsmaalet, er Gang paa Gang blevet drøftet af Fiskeriforeningen i Frederikshavn og Omegn, og forleden var det atter paa Tale i Østvendssyls Fiskeriforening, der omfatter alle Fiskere langs Østkysten Nord for Limfjorden. Jeg tror at være i fuld Overensstemmelse med disse Fiskere ved at paatale disse Forhold.

Den saakaldte Eksportfisk: Kuller, Ising, Skrupper, Hvillinger, Tunger, Sletthvar og Pighvar, blev før solgt til Tyskland, men paa Grund af den lave Markkurs finder der nu saa godt som ingen